

Církevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 1/2022

Milí priatelia, bratia a sestry,

prichádzam k Vám s prvým číslom v roku 2022. Prvý mesiac máme, verím, úspešne za sebou a pomaly rozplietame, čo nám tento rok prinesie. Keď sa obzrieme späť na rok 2021, bol to náročný rok po mnohých stránkach. Niektoré momenty nás potešili, no sledujúc situáciu okolo seba, v mnohých prípadoch sme zostali aj zaskočení. Mám pocit, že ako ľudstvo sme ukázali tú horšiu stránku z nás. Neraz dlhoročné vzťahy, priateľstva, kamarátstva či rodinné putá boli polámané. Veľmi si želim, aby tento rok 2022 bol o niečom inom. Tak ako má každá minca dve strany, tak aj človek môže dať do popredia svoje lepšie ja. Vždy, keď sa rozhoduje či reaguje na situáciu, môže dať vyniknúť svojim lepším, ale i slabším stránkam. Ukázať to lepšie zo seba a potlačiť to horšie nevnímam ako pokrytectvo, lebo jedno i druhé som ja a je to vo mne. Tak si prajem, aby sme v tomto roku jeden pri druhom spoznávali to lepšie ja a tým sa pokúsili napraviť či zmeniť tie narušené vzťahy. Keď každý z nás vydá do najlepšie zo seba, tak to na tom našom svete bude vidieť.

Všimnite si, koľko dvojok má rok 2022. Druhú vec, ktorú si pre nás všetkých prajem, je, aby sme v tomto roku už neboli sami ako jednotlivci, ale aj ako rodiny. Aby sme mohli byť spolu a tešiť sa zo vzájomnej prítomnosti. Aby sme mohli tvoriť spoločenstvá väčšie či menšie, ktoré nám prinesú radosť, obohatenie i požehnanie.

Prajem Vám teda rok, kedy dáte i dostanete to lepšie z človeka, a rok naplnený spoločnými chvíľami s blízkymi i priateľmi.

Miroslav Kerekrety

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekrety@gmail.com

www.galanta.ecav.sk

Mgr. Miroslav Kerekrety 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na 5. nedeľu po Zjavení, 6. februára 2022

„Vtedy žil v Jeruzaleme človek menom Simeon, muž spravodlivý a bohabojný, ktorý očakával útechu Izraela, a Duch Svätý bol v ňom; tomuto oznámil Duch Svätý, že neuvidí smrť skôr, ako by videl Pomazaného Pánovho. Vedený Duchom prišiel teda do chrámu; a keď rodičia priniesli dieťaťko Ježiša, aby vykonali (všetko) podľa obyčaje, predpísanej zákonom, vzal Ho aj on na ramená, chválil Boha a povedal: Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli Tvoje spasenie, ktoré si pripravil pred tvárou všetkých ľudí: ako svetlo, ktoré sa zjaví pohanom a oslávi Tvoj ľud izraelský. Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa hovorilo o ňom. Simeon ich požehnal a povedal Márii, Jeho matke: Ajhľa, Tento je položený na pád a na povstanie mnohým v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, - ale aj tebe prenikne dušu meč, - aby sa zjavilo zmysľanie mnohých srdc.“

Evanjelium podľa Lukáša 2, 25 - 35

Milí bratia a sestry,

väčšina z nás denno-denne odchádza z domu na kratší alebo dlhší čas. Čo urobíte pred tým, ako odídete z domu? Priznám sa, že ja mám taký zvyk, že si vždy skontrolujem, či mám všetko, čo potrebujem. Skontrolujem, či mám mobil, doklady, kľúče, niekedy peniaze a posledné dva roky aj to, či mám rúško alebo respirátor, podľa toho, čo je práve povinné. V závislosti od toho, kam idem, si skontrolujem, či mám správne kľúče či nákupnú tašku. Nemám rád, keď ma niečo vyruší v tomto procese odchádzania, lebo práve vtedy sa mi stane, že niečo zabudnem. Kontrolujem to niekoľkokrát za sebou, často už i podvedome, aby som si bol istý, že to dôležité mám so sebou. Keď sa takto uistím, pokojne môžem odísť z domu. Máte aj vy takýto zvyk?

V dnešnú nedeľu po Predstavení Krista Pána v chráme čítame o starom mužovi menom Simeon, ktorý v podstate tiež niekam odchádza, ale vie, že neodíde skôr, ako by sa naplnilo to, čo mu Hospodin sľúbil. O Simeonovi čítame krásne svedectvo, v ktorom je opísaný ako muž spravodlivý, bohabojný, ktorý mal Ducha Svätého. Naozaj túžim po tom, aby o mne mohli platiť rovnaké slová. K spomenutým vlastnostiam môžeme pridať ešte trpezlivosť, pretože ani mnohoročné zdanlivé nekonanie z Božej strany ho nijako neodradilo a nezneistilo od očakávania útechy Izraela. Tu si myslím, že

práve toto vytrvané očakávanie útechy Izraela viedlo Ducha Svätého k tomu, aby dal Simeonovi zaslúbenie, že neuvidí smrť skôr, ako by videl Pomazaného Pánovho, ktorý je stelesnením Simeonových očakávaní.

Mňa zaujali slová „*neuvidí smrť skôr*“. Dnes by sme možno hovorili skôr o odchode či nástupe na cestu večnosti. Pán Boh naplnil zaslúbenie o tom, že už za života Simeona príde zaslúbený Mesiáš a Simeon bude mať tú česť sa pred svojou smrťou s Ním osobne stretnúť. Bude ho môcť spoznať a bude vedieť – skrze Ducha Svätého – že je to On. Keď sa stretne so Spasiteľom, Božím Synom, potom už môže ísť. Simeon to vyjadruje krásnymi slovami: *Teraz prepúšťaš Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli Tvoje spasenie, ktoré si pripravil pred tvárou všetkých ľudí.* Mne to veľmi pripomína tú situáciu, o ktorej som hovoril na začiatku. Simeon spoznal Krista a preto mohol odísť z časnosti do večnosti. Nič iné k tomu nepotreboval. Tá najdôležitejšia podmienka bola splnená. A tak si položme otázku: Kedy môže človek v pokoji odísť z tohto sveta? Vtedy, keď spoznal Božie spasenie, Pána Ježiša Krista. Toto je jediná dôležitá podmienka, ktorá musí byť naplnená a potom sa človek už nemusí ani vo večnosti báť. Tak, ako sa chystáme, keď odchádzame z domu, a skontrolujeme, či máme všetko dôležité, tak máme byť vždy pripravení odísť z tohto sveta tým, že poznáme Pána Ježiša Krista ako svojho Boha a Spasiteľa.

Simeonove ďalšie slová sú tiež hodné pozastavenia sa nad nimi. *Ajhl'a, Tento je položený na pád a na povstanie mnohým v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, - ale aj tebe prenikne dušu meč, - aby sa zjavilo zmýšľanie mnohých srdc.* Zvlášť počas vianočných sviatkov, ale v podstate kedykoľvek rozmýšľame o Pánu Ježišovi Kristovi, rozmýšľame a hovoríme o Ňom ako o Spasiteľovi, Záchrancovi či nádeji pre časnosť i večnosť. Tu ale Simeon hovorí o Pánu Ježišovi ako o dvojsečnom meči. Pre jedných je položený na pád a iným je položený na povstanie. Samotná skutočnosť narodenia Ježiša Krista nás stavia do situácie, kedy si musíme vybrať, kým sa pre nás Pán Ježiš stane. Buď sa pre nás stane Spasiteľom a Záchrancom, cestou do Božieho kráľovstva tu na zemi i po smrti tým, že mu úplne a cele podriadime svoj život, alebo už len Jeho samotná existencia a skutočnosť, že urobil všetko preto, aby každý človek na zemi mal otvorenú cestu do Božieho kráľovstva i k samotnému Bohu, sa stane pre človeka odsudzujúcou, pretože nevyužil príležitosť, ktorá sa mu vďaka Kristovi otvorila. Odmietnutie Krista

či nevyužitie príležitosti stať sa plnohodnotným Božím dieťaťom slúži človeku na pád v otázke večnosti a neraz i časného života.

Mám v cirkvi kolegu, ktorý slúžil v maličkom cirkevnom zbore, kde prichádzalo na bohoslužby iba niekoľko cirkevníkov a on statočne chodil po všetkých dedinách a odsľúžil niekoľko bohoslužieb každú nedeľu napriek tomu, že celkový počet účastníkov neraz nebol vyšší ako 10 duší. Bol som u neho na praxi a pýtal som sa ho, prečo je v tom cirkevnom zbore a prečo neodíde niekam, kde je o Božie veci väčší záujem. On mi vtedy odpovedal veľmi zvláštnym spôsobom, keď odvetil: Evanjelium zvestujeme na spasenie i na zatratenie. Tým, ktorí ho počúvajú a veria mu je na spasenie, a tým, ktorí ho počúvajú a neveria mu je na zatratenie, pretože nemajú výhovorky. Robím bohoslužby v každej dedine, aby každý, kto chce, mohol prísť a kto nechce, aby sa nemohol vyhovárať. Opýtal som sa ho aj na situáciu, keď do kostola v nedeľu nikto nepríde. Vtedy tam zostane v tom čase, čo by sa konali bohoslužby a modlí sa za ľudí, evanjelikov v tej dedine. Keď už o ňom rozprávame, bol to jediný človek, ktorého poznám, ktorý sa celé desaťročia pravidelne raz do týždňa postil, a to dokonca v nedeľu, deň, ktorý má väčšina z nás spojený s rodinným slávnostným obedom. Myslím si, že aj toto je správne vysvetlenie Simeonových prorockých slov o Ježišovi Kristovi, ktorý je položený na pád i povstanie mnohým v Izraeli, ale i na celom svete.

Za zmienku stoja i slová „*na znamenie, ktorému budú odporovať.*“ Hádám neexistuje žiadne meno pod slnkom, ktoré by vzbudilo viac záujmu, vášni, ale aj odporu, ako práve meno Ježiša Krista. Posledné roky je až neuveriteľné akému znevažovaniu, urážaniu, opovrhovaniu, odsudzovaniu čelia tí, ktorí sa ku svojej viere v Ježiša Krista priznávajú či v súkromnom živote alebo aj verejne. Nenávisť voči Kristovi a Jeho nasledovníkom naberá na sile v umeleckej tvorbe i na sociálnych sieťach. Hoci podľa sčítania ľudu je týchto ľudí výrazná menšina, kričia tak hlasno, že vzniká mylný dojem väčšiny. Skutočnosť narodenia Ježiša Krista na zem stavia každého človeka pred rozhodnutie, čo s tým urobí. A toto je pre mnohých znepokojujúce, lebo aj odkladanie rozhodnutia či nerozhodnutie je vlastne rozhodnutím. Nedajme sa odradiť a zviať zo svojej cesty za Pánom Ježišom Kristom, aby nám či mne slúžilo Jeho narodenie na povstanie, a tak sa zjavilo zmýšľanie môjho srdca.

Amen.

Miroslav Kerekréty